

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

6. září 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech – Řízení o evropském platebním rozkazu – Nařízení (ES) č. 1896/2006 – Vydání platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání – Absence překladu návrhu na vydání rozkazu – Evropský platební rozkaz prohlášený za vykonatelný – Žádost o přezkum podaná po uplynutí lhůty k podání odporu – Doručování soudních a mimosoudních písemností – Nařízení (ES) č. 1393/2007 – Použitelnost – Článek 8 a příloha II – Vyrozumění adresáta o právu odmítnout přijetí nepřeloženého návrhu na zahájení řízení – Absence jednotného formuláře – Důsledky“

Ve věci C-21/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Nejvyššího soudu (Česká republika) ze dne 30. listopadu 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 18. ledna 2017, v řízení

Catlin Europe SE

proti

O.K. Trans Praha spol. s r.o.,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení J. L. da Cruz Vilaça, předseda senátu, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Berger a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Wathelet,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za O.K. Trans Praha spol. s r.o. M. Laipoldem, advokátem,
- za řeckou vládu V. Karra, A. Dimitrakopoulou, M. Tassopoulou a E. Tsaousi, jako zmocněnkyněmi,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Rocchittou, avvocato dello Stato,
- za rakouskou vládu C. Pesendorfer, jako zmocněnkyní,

* Jednací jazyk: čeština.

– za Evropskou komisi M. Šimerdovou a M. Heller, jako zmocněnkyněmi,
po vylischnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. května 2018,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. 2006, L 399, s. 1), a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 (Úř. věst. 2007, L 324, s. 79).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Catlin Europe SE a O.K. Trans Praha spol. s r.o. v řízení o evropském platebním rozkazu.

Právní rámec

Nařízení č. 1896/2006

- 3 Článek 7 nařízení č. 1896/2006 stanoví:
„1. Pro podání návrhu na vydání evropského platebního rozkazu se použije vzorový formulář A uvedený v příloze I.
2. V návrhu se uvádí:
[...]
d) žalobní důvod včetně popisu okolností, kterých se žalobce dovolává jako základu nároku a případně požadovaného úroku;
e) popis důkazních prostředků podporujících nárok;
[...]“
- 4 Článek 12 odst. 2 tohoto nařízení zní následovně:
„Evropský platební rozkaz se vydává spolu s kopií formuláře návrhu. [...]“
- 5 Článek 16 odst. 1 až 3 téhož nařízení stanoví:
„1. Proti evropskému platebnímu rozkazu může žalovaný podat odpor u soudu původu [...]
2. Odpor musí být odeslán do 30 dnů od doručení rozkazu žalovanému.
3. Žalovaný v odporu uvede, že nárok popírá, aniž by musel uvádět důvody.“

- 6 Článek 20 nařízení č. 1896/2006, nadepsaný „Přezkum ve výjimečných případech“, stanoví:
- „1. Po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 2 má žalovaný právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu u příslušného soudu v členském státě původu, pokud
- a) i) byl platební rozkaz doručen některým ze způsobů uvedených v článku 14,
- a
- ii) doručení nebylo provedeno dostatečně včas, aby bylo žalovanému umožněno připravit si obhajobu, a to bez jakéhokoli zavinění z jeho strany,
- nebo
- b) žalovaný nemohl popřít nárok z důvodu vyšší moci nebo mimořádných okolností, které nezavinil, pokud v obou případech jedná neprodleně.
2. Po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 2 má žalovaný rovněž právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu u příslušného soudu v členském státě původu, pokud byl platební rozkaz s ohledem na požadavky stanovené tímto nařízením zjevně vydán chybně nebo z důvodu jiných výjimečných okolností.
3. Pokud soud odmítne žádost žalovaného s odůvodněním, že není splněn žádný z důvodů pro přezkum uvedených v odstavcích 1 a 2, zůstává evropský platební rozkaz v platnosti.
- Pokud soud rozhodne, že přezkum je oprávněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2, je evropský platební rozkaz od počátku neplatný.“
- 7 Článek 26 uvedeného nařízení stanoví:
- „Veškeré procesní otázky, jež nejsou konkrétně upraveny tímto nařízením, se řídí vnitrostátním právem.“
- 8 Článek 27 nařízení č. 1896/2006, nadepsaný „Vztah k nařízení (ES) č. 1348/2000“, stanoví:
- „Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech [(Úř. věst. 2000, L 160, s. 37; Zvl. vyd. 19/01, s. 227)].“
- 9 Příloha I uvedeného nařízení obsahuje formulář A, nadepsaný „Návrh na vydání evropského platebního rozkazu“.
- 10 Formulář E, který se používá k vydání evropského platebního rozkazu, se nachází v příloze V téhož nařízení.

Narizení č. 1393/2007

- 11 Nařízení č. 1393/2007 se podle čl. 1 odst. 1 použije na občanské a obchodní věci, kdy musí být soudní nebo mimosoudní písemnost zaslána z jednoho členského státu do druhého za účelem doručení v druhém členském státě.

12 Článek 8 tohoto nařízení, nadepsaný „Odmítnutí přijmout písemnost“, stanoví:

„1. Přijímající subjekt vyrozumí adresáta pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti v okamžiku jejího doručení nebo že může vrátit písemnost přijímajícímu subjektu do jednoho týdne od doručení, pokud není vyhotovena v jednom z následujících jazyků nebo k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků:

a) jazyk, kterému adresát rozumí, nebo

b) úřední jazyk přijímajícího členského státu nebo v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků místa doručení.

2. Pokud je přijímající subjekt uvědomen o tom, že adresát odmítá písemnost přijmout podle odstavce 1, neprodleně o tom uvědomí odesílající subjekt prostřednictvím potvrzení uvedeného v článku 10 a vrátí žádost a písemnosti, jejichž překlad se vyžaduje.

3. Pokud adresát odmítne přijmout písemnost podle odstavce 1, lze provést opravné doručení písemnosti tak, že se adresátovi v souladu s ustanoveními tohoto nařízení doručí dotyčná písemnost spolu s překladem do jednoho z jazyků stanovených v odstavci 1. V takovém případě je datem doručení písemnosti datum, kdy je v souladu s právními předpisy přijímajícího členského státu doručena písemnost spolu s překladem. Má-li však být podle právních předpisů členského státu písemnost doručena v určité lhůtě, je datem, které je třeba vzít ve vztahu k žadateli v úvahu, datum doručení původní písemnosti určené podle čl. 9 odst. 2.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se použijí též na způsoby zaslání a doručování soudních písemností uvedených v oddíle 2.

5. Pro účely odstavce 1 uvědomí diplomatičtí nebo konzulární zástupci, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 13, nebo orgány či osoby, je-li doručování prováděno v souladu s článkem 14, adresáta o tom, že může odmítnout přijetí písemnosti a že jakákoliv odmítnutá písemnost musí být zaslána uvedeným zástupcům, orgánům nebo osobám.“

13 Jednotný formulář, který je nadepsán „Informování adresáta o právu odmítnout přijetí písemnosti“ a nachází se v příloze II nařízení č. 1393/2007, obsahuje následující informaci pro adresáta písemnosti:

„Můžete odmítnout přijetí písemnosti, není-li vyhotovena v jazyce, kterému rozumíte, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení nebo k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Přejete-li si využít tohoto práva, musíte odmítnout přijetí písemnosti v okamžiku doručení přímo osobě, která písemnost doručuje, nebo písemnost zaslat zpět na níže uvedenou adresu ve lhůtě jednoho týdne s prohlášením, že tuto písemnost odmítáte převzít.“

14 Tento jednotný formulář obsahuje rovněž „prohlášení adresáta“, které má tento podepsat v případě, že odmítne přijmout dotyčnou písemnost, a které zní takto:

„Odmítám přijetí připojené písemnosti, neboť není vyhotovena v jazyce, kterému rozumím, nebo v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení, ani k ní není přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.“

15 A konečně uvedený jednotný formulář stanoví, že v tomto případě musí adresát uvést ten úřední jazyk nebo ty úřední jazyky Unie, kterým rozumí.

16 Článek 25 nařízení č. 1393/2007 stanoví:

„1. Nařízení (ES) č. 1348/2000 se zrušuje ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

2. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení [...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

17 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost O.K. Trans Praha, založená podle českého práva, podala u Okresního soudu Praha – západ (Česká republika) návrh na vydání evropského platebního rozkazu proti společnosti Catlin Innsbruck GmbH se sídlem v Rakousku, jejíž právní nástupkyní je společnost Catlin Europe se sídlem v Kolíně nad Rýnem (Německo).

18 Okresní soud Praha – západ tomuto návrhu vyhověl a vydal dne 1. srpna 2012 požadovaný evropský platební rozkaz.

19 Tento platební rozkaz byl společnosti Catlin Europe doručen dne 3. srpna 2012 a stal se vykonatelným dne 3. září 2012.

20 Dne 21. prosince 2012, tedy po uplynutí lhůty k podání odporu stanovené v čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1896/2006, požádala Catlin Europe o přezkum uvedeného platebního rozkazu na základě čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení.

21 Na podporu této žádosti společnost Catlin Europe tvrdila, že v rozporu s čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007 nebyla pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení vyrozuměna o právu odmítnout přijetí doručované písemnosti, pokud není vyhotovena v jednom z jazyků podle uvedeného ustanovení, nebo k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků.

22 Kopie formuláře návrhu na vydání platebního rozkazu přiložená podle čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 k platebnímu rozkazu ze dne 1. srpna 2012 byla totiž vyhotovena pouze v českém jazyce, aniž k ní byl připojen překlad do německého jazyka.

23 Catlin Europe z toho dovodila, že nemohla porozumět návrhu na zahájení řízení, což představuje výjimečnou okolnost ve smyslu čl. 20 odst. 2 uvedeného nařízení, která zakládá právo na přezkum platebního rozkazu na základě tohoto ustanovení.

24 Tato žádost o přezkum však byla Okresním soudem Praha – západ odmítnuta rozhodnutím ze dne 8. dubna 2013, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno Krajským soudem v Praze (Česká republika) dne 17. června 2013.

25 Podle názoru posledně uvedeného soudu byl evropský platební rozkaz společnosti Catlin Europe řádně doručen, a to způsobem předpokládaným v článku 14 nařízení č. 1896/2006. Kromě toho nemůže chybějící vyrozumění adresáta o tom, že může odmítnout přijetí doručované písemnosti podle čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, způsobit neplatnost či možnost přezkumu platebního rozkazu, neboť nařízení č. 1896/2006 takový následek nepředpokládá.

26 Catlin Europe podala dovolání k Nejvyššímu soudu (Česká republika).

27 Tento soud si klade otázku, zda skutečnost, že ve věci, jež mu byla předložena, nebyly splněny požadavky čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, zakládá právo na přezkum platebního rozkazu ve smyslu článku 20 nařízení č. 1896/2006.

28 Konkrétně posledně uvedené nařízení podle předkládajícího soudu neobsahuje žádné ustanovení, které by normovalo jazyk, v jakém má být návrh na vydání platebního rozkazu doručen žalované straně. Kromě toho na rozdíl od nařízení č. 1393/2007 obsahuje nařízení č. 1896/2006 zvláštní pravidla založená na používání standardizovaných formulářů uvedených v jeho přílohách, které musí být vyplňovány převážně pomocí předem nadefinovaných číselných kódů. Předkládající soud se proto zamýšlí, zda lze mít za to, že procesní pochybení, jakého se dovolává společnost Catlin Europe, je způsobilé narušit její právo obhajoby.

29 Za těchto podmínek se Nejvyšší soud rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 20 odst. 2 [nařízení č. 1896/2006] [...] vykládat tak, že absence poučení adresáta o možnosti odmítnout přijetí doručované písemnosti dle čl. 8 odst. 1 [nařízení č. 1393/2007] [...] zakládá právo žalovaného (adresáta) žádat přezkum evropského platebního rozkazu podle čl. 20 odst. 2 [nařízení č. 1896/2006] [...]?“

K předběžné otázce

30 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být nařízení č. 1896/2006 a č. 1393/2007 vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy je evropský platební rozkaz doručován žalovanému, aniž byl návrh na vydání tohoto platebního rozkazu přiložený k tomuto rozkazu vyhotoven v jednom z jazyků, o němž se má za to, že mu žalovaný rozumí, nebo k němu není připojen překlad do některého z těchto jazyků, jak vyžaduje čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, musí být žalovaný pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II posledně uvedeného nařízení řádně poučen o svém právu odmítnout přijetí dotčené písemnosti. Dále se předkládající soud táže, jaké jsou důsledky absence takového poučení, a konkrétně zda taková okolnost může založit právo žádat o přezkum evropského platebního rozkazu podle čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006.

31 K prvnímu aspektu položené otázky, týkajícímu se použitelnosti pravidel čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007 při vydávání evropského platebního rozkazu žalovanému spolu s formulářem návrhu na vydání rozkazu podle pravidel nařízení č. 1896/2006, je nutno předeslat, že nařízení č. 1393/2007 v tomto ustanovení výslovně stanoví možnost adresáta doručované písemnosti odmítnout její přijetí, pokud tato písemnost není vyhotovena buď v jazyce, kterému adresát rozumí, nebo v úředním jazyce členského státu výkonu nebo v případě, že v daném členském státě je několik úředních jazyků, v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků místa doručení, nebo k ní není připojen překlad do některého z těchto jazyků.

32 V této souvislosti Soudní dvůr již opakovaně rozhodl, že tato možnost odmítnout přijetí doručované písemnosti představuje právo adresáta této písemnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, *Alpha Bank Cyprus*, C-519/13, EU:C:2015:603, bod 49; usnesení ze dne 28. dubna 2016, *Alta Realitat*, C-384/14, EU:C:2016:316, bod 61, a rozsudek ze dne 2. března 2017, *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 50).

33 Jak Soudní dvůr rovněž zdůraznil, právo odmítnout přijetí doručované písemnosti vyplývá z nezbytnosti chránit právo adresáta této písemnosti na obhajobu v souladu s požadavky spravedlivého procesu zakotvenými v čl. 47 druhém pododstavci Listiny základních práv Evropské unie a čl. 6 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950. Platí totiž, že i když je účelem nařízení č. 1393/2007 v první řadě zlepšení účinnosti a rychlosti soudních řízení, jakož i zajištění řádného výkonu spravedlnosti, Soudní dvůr rozhodl, že uvedených cílů nelze dosáhnout tak, že bude, ať již jakýmkoli způsobem, oslabeno právo adresátů dotčených písemností na obhajobu (rozsudek ze dne 2. března 2017, *Henderson*, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 51 a citovaná judikatura).

- 34 Je tedy nutno dbát nejen na to, aby adresát písemnosti skutečně dotčenou písemnost obdržel, ale rovněž na to, aby mu bylo umožněno seznámit se s významem a dosahem žaloby podané proti němu v zahraničí, jakož i tento význam a dosah skutečně a v plném rozsahu pochopit, aby mohl účelně uplatnit svá práva v odesílajícím členském státě (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 52 a citovaná judikatura).
- 35 Aby toto právo na odmítnutí uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007 mohlo účelně vyvolat své účinky, je nezbytné, aby byl adresát písemnosti předtím řádně písemně vyrozuměn o existenci tohoto práva (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 53 a citovaná judikatura).
- 36 V rámci systému zavedeného uvedeným nařízením je mu toto vyrozumění poskytnuto prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze II tohoto nařízení (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 54 a citovaná judikatura).
- 37 Co se týče působnosti, kterou je třeba přiznat tomuto jednotnému formuláři, Soudní dvůr již rozhodl, že nařízení č. 1393/2007 neobsahuje žádnou výjimku z jeho používání (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 55 a citovaná judikatura).
- 38 Z této úvahy, jakož i z účelu sledovaného jednotným formulářem uvedeným v příloze II citovaného nařízení, jak byl tento účel popsán v bodech 35 a 36 tohoto rozsudku, je třeba vyvodit, že orgán pověřený doručováním musí za všech okolností, aniž má v tomto ohledu prostor pro uvážení, vyrozumět adresáta písemnosti o jeho právu odmítnout přijetí písemnosti a za tímto účelem systematicky používat uvedený jednotný formulář (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 56 a citovaná judikatura).
- 39 V souvislosti s otázkou, zda výše uvedené závěry platí i v rámci nařízení č. 1896/2006, je nutno konstatovat, že článek 27 tohoto nařízení výslovně stanoví, že jím není dotčeno použití nařízení č. 1348/2000. Posledně zmíněné nařízení bylo přitom zrušeno a nahrazeno nařízením č. 1393/2007, jehož čl. 25 odst. 2 stanoví, že „[o]dkazy na [...] nařízení [č. 1348/2000] se považují za odkazy na [...] nařízení [č. 1393/2007]“.
- 40 Otázky doručování evropského platebního rozkazu spolu s návrhem na vydání rozkazu neupravené nařízením č. 1896/2006 musí proto být případně řešeny podle nařízení č. 1393/2007.
- 41 Dále je naprosto nepochybné, že návrh na vydání evropského platebního rozkazu, který je úkonem, jímž se zahajuje řízení směřující k vydání evropského platebního rozkazu, musí být kvalifikován jako písemnost ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007.
- 42 Kromě toho čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1896/2006 stanoví, že evropský platební rozkaz se vydává spolu s kopií formuláře návrhu, takže platební rozkaz musí být žalovanému doručen spolu s návrhem. V projednávaném případě k takovému dvojímu doručení došlo.
- 43 Z toho vyplývá, že se požadavky čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007 použijí nejen na doručení samotného platebního rozkazu, ale i na doručení návrhu na jeho vydání. Obě tyto písemnosti tedy musí být doručeny adresátovi v jazyce, o němž se má ve smyslu uvedeného čl. 8 odst. 1 za to, že mu adresát bude rozumět. Pro tyto účely musí být k doručované písemnosti připojen jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení, jímž bude dotyčná osoba vyrozuměna o svém právu odmítnout přijetí předmětné písemnosti.
- 44 K výše uvedenému závěru je nutno dospět tím spíše, že řízení o evropském platebním rozkazu zavedené nařízením č. 1896/2006 není řízením kontradiktorním, a to v tom smyslu, že vnitrostátní soud rozhoduje pouze o návrhu podaném žalobcem, aniž je žalovaný uvědomen o tom, že je vůči němu vedeno řízení.

- 45 Teprve ve stadiu doručení platebního rozkazu má tedy žalovaný možnost dozvědět se o existenci návrhu a seznámit se s jeho obsahem. Dodržování práva na obhajobu, jehož zachování je cílem čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, má tedy v tomto kontextu obzvláště velký význam.
- 46 Okolnost, že podle nařízení č. 1896/2006 se návrh na vydání platebního rozkazu podává pomocí jednotného formuláře, jehož vzor se nachází v příloze I tohoto nařízení, je v tomto směru irelevantní.
- 47 Přestože celá řada políček tohoto jednotného formuláře může být vyplněna pomocí předem nadefinovaných kódů, a je tedy snadno srozumitelná, neboť informace k těmto kódům byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie* ve všech úředních jazycích Unie, nemění to totiž nic na tom, že uvedený jednotný formulář také vyžaduje, aby žalobce uvedl, jak vyplývá z čl. 7 odst. 2 písm. d) a e) uvedeného nařízení, podrobnější vysvětlení k popisu konkrétních okolností, kterých se dovolává jako základu nároku, a důkazních prostředků podporujících nárok. Žalovaný přitom musí mít možnost seznámit se s těmito skutečnostmi v jazyce, o němž se má za to, že jej ovládá, aby mohl skutečně a úplně porozumět smyslu a rozsahu řízení zahájeného vůči němu v zahraničí, a případně si připravit obhajobu.
- 48 S ohledem na výše uvedené je proto třeba uzavřít, že obligatorní a systematický charakter používání jednotného formuláře uvedeného v příloze II nařízení č. 1393/2007 se uplatní stejným způsobem na doručování evropského platebního rozkazu a na souběžné doručování návrhu na jeho vydání.
- 49 Co se týče druhého aspektu položené otázky, týkajícího se důsledků plynoucích z nedodržení této povinnosti, podle ustálené judikatury platí, že nepřiložení jednotného formuláře uvedeného v příloze II nařízení č. 1393/2007 nemůže způsobit neplatnost ani doručované písemnosti, ani řízení týkajícího se doručení, neboť takový důsledek by byl neslučitelný s cílem sledovaným tímto nařízením, který spočívá ve stanovení přímého, rychlého a účinného způsobu zasílání písemností ve věcech občanských a obchodních mezi členskými státy (rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 57 a citovaná judikatura).
- 50 Naproti tomu, jelikož přiložení uvedeného jednotného formuláře představuje podstatnou procesní náležitost, která má zaručit ochranu práva adresáta písemnosti na obhajobu, musí být jeho nepřiložení zhojeno v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení. Je tedy na orgánu pověřeném doručováním, aby neprodleně vyrozuměl adresáta písemnosti o jeho právu odmítnout její přijetí a zaslal mu podle čl. 8 odst. 1 téhož nařízení tento jednotný formulář (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. března 2017, Henderson, C-354/15, EU:C:2017:157, bod 58 a citovaná judikatura).
- 51 Z týchž důvodů, které byly uvedeny výše v bodech 39 až 48 tohoto rozsudku, musí přitom tatáž pravidla analogicky platit pro doručování písemností v rámci nařízení č. 1896/2006.
- 52 Z uvedeného plyne, že v takovém případě, kdy – stejně jako ve věci v původním řízení – nebyl k návrhu na vydání platebního rozkazu doručenému žalovanému a vyhotovenému v jiném jazyce, než jsou jazyky uvedené v čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, přiložen jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení, musí být toto opomenutí a absence poučení adresáta písemnosti o jeho právu odmítnout přijetí této písemnosti, jež vyplývá z takového opomenutí, zhojeno tak, že dotyčné osobě bude neprodleně a v souladu s ustanoveními uvedeného nařízení tento jednotný formulář předán.
- 53 Z judikatury Soudního dvora navíc vyplývá, že v případě takového vadného doručení, k jakému došlo ve věci v původním řízení, se evropský platební rozkaz nestal platně vykonatelným a lhůta stanovená žalovanému pro podání odporu nezačala běžet (obdobně viz rozsudek ze dne 4. září 2014, eco cosmetics a Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 a C-120/13, EU:C:2014:2144, body 41 až 43 a 48).
- 54 Otázka přezkumu evropského platebního rozkazu na základě článku 20 nařízení č. 1896/2006, jak byla vznesena předkládajícím soudem, za těchto podmínek v daném případě nevystává.

- 55 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba na položenou otázku odpovědět, že nařízení č. 1896/2006 a č. 1393/2007 musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy je evropský platební rozkaz doručován žalovanému, aniž byl návrh na vydání tohoto platebního rozkazu přiložený k tomuto rozkazu vyhotoven v jednom z jazyků, o němž se má za to, že mu žalovaný rozumí, nebo k němu není připojen překlad do některého z těchto jazyků, jak vyžaduje čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, musí být žalovaný pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II posledně uvedeného nařízení řádně poučen o svém právu odmítnout přijetí dotčené písemnosti.
- 56 Vada řízení v případě opomenutí této formální náležitosti musí být zhojena v souladu s ustanoveními posledně zmíněného nařízení tím, že dotyčné osobě bude předán jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení.
- 57 V takovém případě se v důsledku procesního pochybení dotýkajícího se doručení platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání nestane tento platební rozkaz vykonatelným a lhůta stanovená žalovanému pro podání odporu nemůže začít běžet, takže článek 20 nařízení č. 1896/2006 se nepoužije.

K nákladům řízení

- 58 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. listopadu 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech („doručování písemností“) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy je evropský platební rozkaz doručován žalovanému, aniž byl návrh na vydání tohoto platebního rozkazu přiložený k tomuto rozkazu vyhotoven v jednom z jazyků, o němž se má za to, že mu žalovaný rozumí, nebo k němu není připojen překlad do některého z těchto jazyků, jak vyžaduje čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1393/2007, musí být žalovaný pomocí jednotného formuláře uvedeného v příloze II posledně uvedeného nařízení řádně poučen o svém právu odmítnout přijetí dotčené písemnosti.

Vada řízení v případě opomenutí této formální náležitosti musí být zhojena v souladu s ustanoveními posledně zmíněného nařízení tím, že dotyčné osobě bude předán jednotný formulář uvedený v příloze II tohoto nařízení.

V takovém případě se v důsledku procesního pochybení dotýkajícího se doručení platebního rozkazu spolu s návrhem na jeho vydání nestane tento platební rozkaz vykonatelným a lhůta stanovená žalovanému pro podání odporu nemůže začít běžet, takže článek 20 nařízení č. 1896/2006 se nepoužije.

Da Cruz Vilaça

Levits

Borg Barthet

Berger

Biltgen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. září 2018.

Vedoucí soudní kanceláře
A. Calot Escobar

Předseda pátého senátu
J. L. da Cruz Vilaça